

Cauza C-197/23**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

24 martie 2023

Instanța de trimitere:

Sąd Apelacyjny w Warszawie (Polonia)

Data deciziei de trimitere:

28 aprilie 2022

Reclamantă:

S. S.A.

Pârâtă:

C. sp. z o.o.

Obiectul procedurii principale

Apelul formulat împotriva hotărârii instanței de prim grad de jurisdicție, prin care a fost respinsă cererea de obligare la plata sumei de 4 572 648,00 zloți polonezi (PLN) plus dobânzi formulată de S. S.A. împotriva C. sp. z o.o. în temeiul articolului 15 alineatul 1 punctul 4 din ustawa z 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Legea din 16 aprilie 1993 privind combaterea concurenței neloiale).

Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară

Interpretarea articolului 2, a articolului 6 alineatele (1) și (3) și a articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană coroborat cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Întrebări adresate în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

Întrebările preliminare

1. Articolul 2, articolul 6 alineatele (1) și (3) și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că nu este o instanță independentă, imparțială, constituită în prealabil prin lege și care asigură o protecție jurisdicțională efectivă în domeniile reglementate de dreptul Uniunii o instanță de prim grad de jurisdicție a unui stat membru al Uniunii Europene, în complet de judecător unic, al cărui membru a fost desemnat să examineze o cauză cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor de drept național privind repartizarea cauzelor, precum și compunerea și modificarea completelor de judecată?

2. Articolul 2, articolul 6 alineatele (1) și (3) [și] articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării unor dispoziții de drept național precum articolul 55 alineatul 4 a doua teză din ustawa z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Legea din 27 iulie 2001 privind organizarea instanțelor de drept comun) (text consolidat Dz.U. din 2020, poziția 2072, cu modificările ulterioare) coroborat cu articolul 8 din ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw z 20 grudnia 2019 r. (Legea din 20 decembrie 2019 de modificare a Legii privind organizarea instanțelor de drept comun, a Legii privind Curtea Supremă și a altor legi) (Dz.U. din 2020, poziția 190) în măsura în care acestea interzic instanței de al doilea grad de jurisdicție să constate, în temeiul articolului 379 punctul 4 din ustawa z 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Legea din 17 noiembrie 1964 privind Codul de procedură civilă) (text consolidat Dz.U. din 2021, poziția 1805, cu modificările ulterioare), într-o cauză aflată pe rolul acestei instanțe, nulitatea unei proceduri în fața unei instanțe naționale de prim grad de jurisdicție pentru motivul că instanța a fost compusă cu încălcarea legii, că desemnarea judecătorilor s-a făcut în mod necorespunzător sau că la pronunțarea hotărârii a participat o persoană neabilitată sau necompetentă, ca sancțiune juridică menită să asigure o protecție jurisdicțională efectivă în cazul în care judecătorul care examinează cauza a fost desemnat cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor de drept național privind repartizarea cauzelor, precum și compunerea și modificarea completelor de judecată?

Dispoziții de drept al Uniunii invocate

Tratatul privind Uniunea Europeană: articolul 2, articolul 6 alineatele (1) și (3), articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf.

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene: articolul 267.

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene: articolul 47.

Dispoziții de drept intern și hotărâri ale instanțelor naționale invocate

Ustawa z 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Legea din 16 aprilie 1993 privind combaterea concurenței neloiale) (text consolidat Dz.U. din 2022, poziția 1233): articolul 15 alineatul 1 punctul 4.

Ustawa z 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Legea din 17 noiembrie 1964 - Codul de procedură civilă) (text consolidat Dz.U. din 2021, poziția 1805, cu modificările ulterioare, denumită în continuare „Codul de procedură civilă”): articolul 47 alineatul 1, articolul 59, articolul 232 a doua teză, articolul 323, articolul 378 alineatul 1, articolul 379 punctul 4, articolul 386.

În conformitate cu articolul 379 punctul 4 din Codul de procedură civilă, invocat în a doua întrebare preliminară, „procedura este nulă în cazul în care compunerea completului de judecată nu a fost conformă cu dispozițiile legii sau în cazul în care la examinarea cauzei a participat un judecător exclus prin lege”.

Ustawa z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Legea din 27 iulie 2001 privind organizarea instanțelor de drept comun) (text consolidat Dz.U. din 2020, poziția 2072, cu modificările ulterioare, denumită în continuare „Legea privind instanțele de drept comun”): articolul 45, articolul 47a, articolul 47b, articolul 55 alineatul 4.

În conformitate cu articolul 55 alineatul 4 din Legea privind instanțele de drept comun, invocat în a doua întrebare, „Judecătorii se pot pronunța cu privire la toate cauzele la locul lor de repartizare, precum și la alte jurisdicții în cazurile prevăzute de lege (competența judecătorului). Dispozițiile privind repartizarea cauzelor, precum și compunerea și modificarea completelor de judecată nu limitează competența judecătorului și nu pot constitui temeiul pentru a se constata că un complet de judecată este compus cu încălcarea legii, că o instanță este alcătuită în mod necorespunzător sau că o persoană care nu este abilitată sau competentă să se pronunțe face parte din aceasta”.

Ustawa z 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Legea din 20 decembrie 2019 de modificare a Legii privind organizarea instanțelor de drept comun, a Legii privind Curtea Supremă și a altor legi) (Dz.U. din 2020, poziția 190, numită în continuare „Legea de modificare”): articolul 1 (care a adăugat la articolul 55 din Legea privind instanțele de drept comun alineatul 4, în formularea de mai sus), articolul 8.

În conformitate cu articolul 8 din Legea de modificare, invocat în a doua întrebare, „Prevederile articolului 55 alineatul 4 din legea modificată prin articolul 1 se aplică de asemenea cauzelor introduse sau finalizate înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi”.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 23 grudnia 2015 r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Ordinul ministrului justiției din 23 decembrie

2015 pentru aprobarea Regulamentului de organizare a instanțelor de drept comun) (Dz. U. din 2015, poziția 2316, denumit în continuare „Regulamentul din 2015”): articolul 43 alineatul 1, articolul 49, articolul 52b și articolul 52c.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 18 czerwca 2019 r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Ordinul ministrului justiției din 18 iunie 2019 pentru aprobarea Regulamentului de organizare a instanțelor de drept comun) (Dz.U. din 2019, poziția 1141, denumit în continuare „Regulamentul din 2019”): articolul 2 punctul 16, articolul 61 alineatul 3, articolul 138 alineatul 3.

Ustawa z 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Legea din 26 iunie 1974 Codul muncii) (text consolidat Dz.U. din 2022, poziția 1510): articolul 167², articolul 167³.

Hotărârea Sąd Najwyższy (Curtea Supremă) [denumită în continuare „Curtea Supremă”]. din 21 noiembrie 2019, III PK 162/18; rezoluția Curții Supreme din 5 decembrie 2019, III UZP 10/19; decizia Curții Supreme din 28 februarie 2020, III CSK 225/19; decizia Curții Supreme din 12 ianuarie 2021, IV CSK 275/20; rezoluția Curții Supreme din 16 februarie 2021, III CZP 9/20; decizia Curții Supreme din 2 iunie 2021, V CSK 52/21; decizia Curții Supreme din 29 aprilie 2022, III CZP 77/22; rezoluția Curții Supreme din 26 mai 2022, III CZP 86/22.

Prezentare pe scurt a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 La 27 aprilie 2018. S. S.A. din S. a introdus o acțiune împotriva C. sp. z o.o. din W. în temeiul articolului 15 alineatul 1 punctul 4 din Legea din 16 aprilie 1993 privind combaterea concurenței neloiale pentru obligarea la plata sumei de 4 572 648,00 PLN, cu dobânda legală de la datele și pentru sumele indicate în cerere. Pârâta a solicitat respingerea cererii.
- 2 Prin ordonanța din 27 septembrie 2018, președinta XVI Wydział Gospodarczy (Secția a XVI-a comercială) [denumită în continuare „Secția a XVI-a comercială”] a Sąd Okręgowy w. (Tribunalul Regional din W., Polonia) [denumit în continuare „Tribunalul Regional din W.”] a dispus trimiterea cauzei pentru repartizarea aleatorie în System Losowego Przydziału Spraw (Sistemul de repartizare aleatorie a cauzelor, denumit în continuare „SLPS”). Conform raportului de repartizare aleatorie din 28 septembrie 2018, judecătoarea E.T. a fost desemnată în mod aleatoriu ca judecător de caz în cauza XVI GC 932/18.
- 3 Prin rezoluția judecătoarei E.T. din 30 ianuarie 2019, a fost stabilit termenul de judecată pentru data de 11 martie 2019. Ca președinte al completului de judecată era indicată judecătoarea E.T. Prin rezoluția din 7 februarie 2019, judecătoarea E.T. a modificat termenul de judecată din 11 martie 2019 pentru data de 25 martie 2019. În rezoluție nu s-au precizat motivele modificării termenului de judecată în cauză și nici președintele completului de judecată.

- 4 La 25 martie 2019 a avut loc o ședință care a fost condusă de judecătoarea J.K. În actele de la dosarul cauzei XVI GC 932/18 referitoare la perioada cuprinsă între 28 septembrie 2018 (data desemnării aleatorii a judecătoarei E.T. în SLPS) și 25 martie 2019 (data primei ședințe conduse de judecătoarea J.K.) nu există niciun document care să motiveze înlocuirea judecătorului de caz. La următoarele ședințe de judecată, și anume din 8 iulie 2019 și din 2 septembrie 2019, completul instanței de prim grad de jurisdicție a fost compus din judecătoarea J.K. La 16 septembrie 2019, Tribunalul Regional din W., în complet compus din judecătoarea J.K. în calitate de judecător unic, a pronunțat o hotărâre prin care a respins acțiunea. În SLPS nu a fost modificat judecătorul de caz în cauza XVI GC 932/18.
- 5 Prin apelul din 27 octombrie 2019, reclamanta a atacat în totalitate hotărârea instanței de prim grad de jurisdicție. În întâmpinarea din 31 iulie 2020, pârâta a solicitat respingerea apelului.
- 6 Ca urmare a apelului formulat de reclamantă, dosarul XVI GC 932/18 a fost trimis la instanța de apel și a primit numărul de dosar VII AGa 738/20. Prin decizia din 11 mai 2021, Sąd Apelacyjny w. (Curtea de Apel din W., Polonia) [denumită în continuare „Curtea de Apel din W.”] a decis, în temeiul articolului 138 alineatul 3 din Regulamentul din 2019, să retrimită dosarul la Tribunalul Regional din W. pentru ca la dosar să fie atașate următoarele documente: 1) decizia președintelui de secție sau a vicepreședintelui de secție în temeiul căreia, începând cu 25 martie 2019, cauza a fost repartizată judecătoarei J.K., în calitate de judecător de caz, în locul judecătoarei de caz E.T., care fusese desemnată aleatoriu, cu precizarea temeiului juridic al transferului acestei cauze către judecătoarea J.K., precum și a motivelor care au stat la baza modificării compunerii completului, 2) decizia președintelui de secție sau a vicepreședintelui de secție în temeiul căreia judecătoarea J.K. urma să exercite funcția de judecător la ședința din 25 martie 2019, în calitate de înlocuitor din cauza absenței judecătoarei E.T., cu precizarea dacă absența judecătoarei E.T. s-a datorat unui concediu (concediu de odihnă, concediu la cerere) sau unei alte absențe motivate, 3) ordonanța președintelui de secție sau a vicepreședintelui de secție prin care a fost întocmită planificarea de permanență pentru data de 25 martie 2019 și 4) decizia judecătoarei J.K. din 25 martie 2019 prin care a preluat cauza XVI GC 932/18.
- 7 Ca răspuns la decizia Curții de Apel în W. din 11 mai 2021, prin adresa din 24 mai 2021, președinta Secției a XVI-a comerciale a Tribunalului Regional din W. a transmis în atenția președintelui Curții de Apel din W. dosarul XVI GC 932/18, la care a atașat următoarele documente: 1) nota de serviciu din 19 mai 2021 a șefului secretariatului Secției a XVI-a comerciale, potrivit căreia decizia judecătoarei J.K. din 25 martie 2019 privind preluarea spre examinare a cauzei XVI GC 932/18 a fost atașată din greșeală la dosarul unei alte cauze, 2) decizia din 25 martie 2019 privind preluarea cauzei XVI GC 932/18 pe rolul judecătoarei J.K., 3) decizia din 25 martie 2019 privind repartizarea unui judecător de permanență (J.K.) pentru a conduce ședința din 25 martie 2019 ca urmare a absenței motivate a judecătoarei E.T.

- 8 Prin decizia din 16 iunie 2021, dosarul a fost din nou retrimis la instanța regională pentru a se conforma, în termen de 3 zile, punctului 2 din decizia din 11 mai 2021 în ceea ce privește precizarea dacă absența judecătoarei E.T. a fost cauzată de concediu (concediu anual, concediu la cerere) sau de o altă absență motivată. Ca urmare a neexecutării în termen a deciziei din 16 iunie 2021, prin decizia din 29 iulie 2021, Curtea de Apel din W. a informat Prokurator Regionalny w Warszawie (Parchetul Regional din Varșovia) [[denumită în continuare „Parchetul Regional”]], considerând necesară participarea acestuia în cauză. Prin adresa din 5 august 2021, președinta Secției a XVI-a comerciale a Tribunalului Regional din W. a explicat că absența judecătoarei E.T. la 25 martie 2019 s-a datorat unui concediu la cerere. Prin adresa din 25 august 2021, Parchetul Regional a intervenit în cauză.
- 9 La 20 septembrie 2021, a avut loc ședința la instanța de al doilea grad de jurisdicție. Președintele a informat părțile cu privire la problema de drept legată de încălcarea în prima instanță a principiului imutabilității compunerii completului.
- 10 Pentru a stabili motivele încălcării, în cauza XVI GC 932/18, a principiului imutabilității compunerii completului, Curtea de Apel din W., prin ordonanța din 28 septembrie 2021, a dispus ca președintele Tribunalului Regional din W. să prezinte următoarele informații în termen de 2 săptămâni: 1) numărul de cauze programate de judecătoarea E.T. pentru ședința din 25 martie 2019, cu precizarea numerelor de dosar ale acestora, 2) precizarea dacă judecătoarea J.K. a exercitat funcția de judecător înlocuitor în toate cauzele programate pentru ședința din 25 martie 2019, 3) numerele de dosar ale cauzelor programate pentru ședința din 25 martie 2019, care fie au fost preluate pentru judecare de către judecătoarea J.K. în temeiul Regulamentului din 2015, fie au fost preluate pe rolul acesteia pe un alt temei juridic, 4) precizarea dacă judecătoarea E.T. a beneficiat de concediu la cerere în anii 2018 și 2019 în zilele în care a avut ședințe programate și, în cazul unui răspuns afirmativ, comunicarea datelor calendaristice ale acestor ședințe, cu numerele de dosar ale cauzelor programate în fiecare zi, 5) în cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 4, precizarea dacă în zilele în care, având ședințe programate, judecătoarea E.T. a beneficiat de concediu la cerere, acele ședințe au fost conduse de judecătoarea J.K., care a înlocuit-o, 6) în cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 5, precizarea dacă judecătoarea J.K., ținând locul în ședință, a preluat vreuna dintre cauze în temeiul Regulamentului din 2015, 7) numărul de ședințe programate în lunile în care judecătoarea E.T. a beneficiat de concediu la cerere în zilele de ședință, cu o explicație a datelor la care au fost programate ședințele în fiecare cauză și în care judecătoarea E.T. a avut concediu la cerere. Președintele Tribunalului Regional din W. nu a furnizat Curții de Apel din W. informațiile solicitate.
- 11 Prin adresa din 18 octombrie 2021, Președintele Tribunalului Districtual din W., prezentând o copie a ordonanței Curții de Apel din W. din 28 septembrie 2021, a solicitat președintelui Curții de Apel din W. să verifice dacă obligația de a furniza informațiile de mai sus este corectă.

- 12 Nici președintele Curții de Apel din W., nici vicepreședintele acestei instanțe nu au notificat instanța de al doilea grad de jurisdicție cu privire la măsurile de control administrativ întreprinse în legătură cu adresa menționată mai sus.
- 13 Prin adresa din 1 decembrie 2021, Curtea de Apel din W. a solicitat președintelui Tribunalului Regional din W. să reconsidere executarea ordonanței din 28 septembrie 2021. Prin adresa din 29 decembrie 2021, Președintele Tribunalului Regional din W. a arătat că își menține în totalitate poziția exprimată în adresa sa către președintele Curții de Apel din W. din 18 octombrie 2021 și la care a achiesat vicepreședintele Curții de Apel din W. în adresa sa din 27 octombrie 2021.
- 14 Prin adresa din 7 februarie 2022, Curtea de Apel din W. a solicitat vicepreședintelui Curții de Apel din W. să examineze posibilitatea de a lua măsuri de control administrativ în privința președintelui Tribunalului Regional din W. în vederea executării de către acesta a ordonanței Curții de Apel din W. din 28 septembrie 2021. Respectiva adresă arăta că din adresa președintelui Tribunalului Regional din W. din 29 decembrie 2021 reieșea că refuzul acestuia de a executa ordonanța din 28 septembrie 2021 a fost susținut de vicepreședintele Curții de Apel din W. prin adresa din 27 octombrie 2021. Curtea de Apel din W. a solicitat prezentarea adresei menționate, dat fiind că – potrivit completului de judecată – **conținutul acesteia constituie o ingerință în desfășurarea procedurilor probatorii ale autorității de control în ceea ce privește activitatea administrativă a instanței de apel.** Totodată, se semnala că instanța de apel analizează posibilitatea de a adresa o întrebare preliminară Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- 15 Prin adresa din 24 februarie 2022, vicepreședinta Curții de Apel, ca răspuns la scrisoarea din 7 februarie 2022 în ceea ce privește solicitarea instanței de a lua măsuri de control în privința președintelui Tribunalului Regional din W. în vederea executării de către acesta a ordonanței Curții de Apel din 28 septembrie 2021, a declarat că nu consideră că ar putea interveni în această privință, întrucât informațiile indicate în ordonanța instanței nu au fost solicitate în cadrul unei proceduri de control administrativ, ci au fost solicitate de către instanță însăși. Vicepreședinta a exprimat de asemenea poziția conform căreia **sfera informațiilor solicitate prin ordonanța din 28 septembrie 2021, referitoare la alte cauze judiciare, excede legătura jurisdicțională cu respectiva cauză, intrând, în schimb, în sfera de competență a președintelui instanței.** Vicepreședinta nu a atașat adresa din 27 octombrie 2021.
- 16 Având în vedere poziția vicepreședintei Curții de Apel din W., care, potrivit instanței de apel, a intervenit în mod ilegal în desfășurarea procedurii probatorii a acestei instanțe, precum și în activitățile de control administrativ în privința judecătorului de caz, instanța de apel a considerat că o continuare a corespondenței cu autoritățile judiciare ar avea ca efect doar prelungirea procedurii și nu ar contribui la executarea ordonanței din 28 septembrie 2021.

Argumentele esențiale ale părților din procedura principală

- 17 Reclamanta a invocat în fața instanței de trimitere excepția privind nulitatea procedurii în fața instanței de prim grad de jurisdicție, în temeiul articolului 379 punctul 4 din Codul de procedură civilă, întrucât compunerea completului de judecată al acestei instanțe ar fi fost contrară dispozițiilor legale, având în vedere încălcarea principiului imutabilității completului de judecată prin faptul că cauza a fost judecată de judecătoria J.K. în locul judecătorei de caz E.T., care fusese desemnată prin sistemul de repartizare aleatorie. Pârâta a arătat că articolul 379 punctul 4 din Codul de procedură civilă vizează compunerea instanței, iar nu compunerea completului de judecată, ceea ce determină lipsa unor motive pentru a se considera că compunerea completului de judecată alcătuit cu încălcarea articolului 47a și articolului 47b din Legea privind instanțele de drept comun afectează *per se* validitatea procedurii. Pe de altă parte, parchetul a declarat că nu există motive pentru ca instanța de apel să constate nulitatea procedurii în temeiul articolului 379 punctul 4 din Codul de procedură civilă având în vedere formularea articolului 55 alineatul 4 din Legea privind instanțele de drept comun, iar adoptarea unei abordări diferite ar conduce la anularea hotărârii instanței de fond, la o nouă repartizare aleatorie, la repetarea activităților de cercetare judecătorească deja efectuate și la emiterea unei hotărâri identice cu hotărârea din 16 septembrie 2019.

Prezentare pe scurt a motivelor trimiterii preliminare

Motivele referitoare la prima întrebare

- 18 Articolul 19 TUE concretizează principiul statului de drept exprimat la articolul 2 TUE, încredințând instanțelor naționale și Curții obligația de a garanta deplina aplicare a dreptului Uniunii în toate statele membre, precum și protecția jurisdicțională conferită justițiabililor de dreptul menționat.
- 19 Principiul protecției jurisdicționale efective a drepturilor, la care se referă articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, constituie un principiu general al dreptului Uniunii, care decurge din tradițiile constituționale comune ale statelor membre, care a fost consacrat la articolele 6 și 13 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, și care în prezent este afirmat la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (hotărârile CJUE: Hotărârea din 19 septembrie 2006, Wilson, C-506/04, EU:C:2006:587, punctul 51, Hotărârea din 16 februarie 2017, Margarit Panicello, C-503/15, EU:C:2017:126, punctul 37, și Hotărârea din 27 februarie 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, punctul [35]).
- 20 În temeiul articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, orice stat membru trebuie să se asigure astfel în special că organismele care, în calitate de „instanță” în sensul definit de dreptul Uniunii, fac parte din sistemul său de căi de atac în domeniile reglementate de dreptul Uniunii și care sunt, prin urmare, susceptibile

să se pronunțe, în această calitate, asupra aplicării sau a interpretării dreptului Uniunii îndeplinesc cerințele unei protecții jurisdicționale efective (hotărârile CJUE: Hotărârea din 18 mai 2021, Asociația „Forumul Judecătorilor din România” și alții, C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 și C-397/19, EU:C:2021:393, punctul 190, și Hotărârea din 20 aprilie 2021, Repubblica, C-896/19, EU:C:2021:311, punctul [37]).

- 21 Cerința de independență a instanțelor, care este inerentă activității de judecată, ține de conținutul esențial al dreptului la protecție jurisdicțională efectivă și la un proces echitabil, care are o importanță esențială în calitate de garant al protecției ansamblului drepturilor conferite justițiabililor de dreptul Uniunii și al menținerii valorilor comune ale statelor membre prevăzute la articolul 2 TUE, în special a valorii statului de drept (Hotărârea CJUE din 20 aprilie 2021, Repubblica, C-896/19, EU:C:2021:311, punctul 51).
- 22 În temeiul acestei dispoziții și în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, statele membre sunt obligate să stabilească un sistem de căi de atac și de proceduri care să le asigure justițiabililor respectarea dreptului lor la protecție jurisdicțională efectivă în domeniile reglementate de dreptul Uniunii (Hotărârea CJUE din 27 februarie 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, punctul 34).
- 23 Garanțiile de independență și de imparțialitate – necesare în temeiul dreptului Uniunii – presupun existența unor norme, în special în ceea ce privește compunerea instanței, numirea, durata funcției, precum și cauzele de abținere, de recuzare și de revocare a membrilor săi, care să permită înlăturarea din percepția justițiabililor a oricărei îndoieli legitime referitoare la impenetrabilitatea instanței respective în privința unor elemente exterioare și la neutralitatea sa în raport cu interesele care se înfruntă (Hotărârea CJUE din 20 aprilie 2021, Repubblica, C-896/19, EU:C:2021:311, punctul 53).
- 24 Cerința de independență implică două aspecte. Primul, extern, presupune că organismul își exercită funcțiile în mod complet autonom, fără a fi supus vreunei legături ierarhice și fără să primească dispoziții sau instrucțiuni de la nicio persoană (hotărârile CJUE: Hotărârea din 17 iulie 2014, Torresi, C-58/13 și C-59/13, punctul 22; Hotărârea din 6 octombrie 2015, Consorci Sanitari del Maresme, C-203/14, punctul 19.), fiind astfel protejat de intervenții sau de presiuni exterioare susceptibile să pună în pericol independența actului de judecată al membrilor săi (hotărârile CJUE: Hotărârea din 19 septembrie 2006, Wilson, C-506/04, punctul 51, Hotărârea din 9 octombrie 2014, TDC, C-222/13, punctul 30, și Hotărârea din 6 octombrie 2015, Consorci Sanitari del Maresme, C-203/14, punctul 19). Al doilea aspect, intern, este legat de noțiunea de imparțialitate și vizează echidistanța în raport cu părțile în litigiu și cu interesele lor din perspectiva obiectului acestuia. Acest aspect impune respectarea obiectivității și lipsa oricărui interes în soluționarea litigiului în afara strictei aplicări a normei de drept (hotărârile CJUE: Hotărârea din 19 septembrie 2006, Wilson, C-506/04, punctul 52, Hotărârea din 9 octombrie 2014, TDC, C-222/13, punctul 31, și

Hotărârea din 6 octombrie 2015, Consorci Sanitari del Maresme, C-203/14, punctul 20).

- 25 Cerința ca instanța să fie constituită prin lege este legată de cerința ca instanța să fie independentă și imparțială, deoarece sistemul judiciar trebuie să fie reglementat prin lege și independent de executiv, iar ambele cerințe fac parte din statul de drept și indică încrederea pe care instanțele dintr-o societate democratică trebuie să o inspire opiniei publice (Hotărârea Curții EDO din 12 martie 2019, A. împotriva Islandei, cererea nr. 26374/18, punctul 99).
- 26 Având în vedere cele de mai sus, îndoiala exprimată în prima întrebare este dacă o instanță de prim grad de jurisdicție reunită în complet de judecător unic căreia i-a fost repartizată spre judecare o cauză cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor de drept național privind repartizarea cauzelor, precum și compunerea și modificarea completelor de judecată este considerată o instanță independentă și imparțială, constituită în prealabil prin lege și care asigură o protecție jurisdicțională efectivă.
- 27 Problema este, în primul rând, dacă noțiunea de instanță independentă și imparțială, constituită prin lege include de asemenea „compunerea instanței” sau „compunerea completului de judecată” în ceea ce privește modul în care se stabilește această compunere.
- 28 Conceptul de „compunere a instanței” nu are o definiție legală nici în dreptul național, nici în dreptul Uniunii Europene. În dreptul polonez, noțiunea de compunere a instanței este precizată prin indicarea numărului de membri ai completului de judecată. În procedurile în fața instanței de prim grad de jurisdicție, normele prevăd, de regulă, judecarea cauzei de către un singur judecător (articolul 47 alineatul 1 din Codul de procedură civilă). Excepțiile se referă la anumite categorii de cauze în care judecă un complet format dintr-un judecător în calitate de președinte și alți doi judecători asesori (articolul 47 alineatul 2 din Codul de procedură civilă) sau îi conferă președintelui instanței autoritatea de a dispune ca o cauză să fie judecată de un complet format din trei judecători, în cazul în care consideră că acest lucru este oportun din cauza complexității deosebite sau a caracterului de precedent al cauzei (articolul 47 alineatul 3 din Codul de procedură civilă).
- 29 Pentru independența și imparțialitatea unei instanțe constituite prin lege, este necesar ca aceasta să fie compusă din judecători care au legitimitate pentru a judeca în acea instanță, la acel grad și în acea cauză. Fiecare membru al completului de judecată trebuie să întrunească aceste calități.
- 30 În dreptul național, se aplică principiul imutabilității compunerii completului de judecată (articolul 47a alineatul 1 din Legea privind instanțele de drept comun). Acesta constă în faptul că dosarele sunt repartizate judecătorilor și judecătorilor asistenți în mod aleatoriu, în cadrul anumitor categorii de cauze. Este un principiu cu rang legal, a cărui esență constă în stabilitatea (imutabilitatea) compunerii instanței din momentul repartizării aleatorii a cauzei unui complet de judecată pe

toată durata judecării cauzei (articolul 323 din Codul de procedură civilă) (a se vedea rezoluțiile Curții Supreme: rezoluția din 5 decembrie 2019, III UZP 10/19, și rezoluția din 1 iulie 2021, III CZP 36/20).

- 31 Repartizarea aleatorie a cauzelor între judecători și judecători asistenți, în cadrul categoriilor individuale de cauze, se realizează prin intermediul unui sistem informatic de repartizare aleatorie a cauzelor și atribuțiilor jurisdicționale, care funcționează pe baza unui generator de numere aleatorii (Sistemul de repartizare aleatorie a cauzelor) (articolul 43 alineatul 1 din Regulamentul din 2015, articolul 2 punctul 16 din Regulamentul din 2019).
- 32 Derogările de la principiul imutabilității completului alcătuit aleatoriu sunt strict definite în legea de organizare (și anume la articolul 47b din Legea privind instanțele de drept comun, conform căruia completul de judecată poate fi modificat doar în cazul imposibilității de a judeca cauza în compunerea actuală sau în cazul unui obstacol durabil în calea judecării cauzei în compunerea actuală) și în dispozițiile de punere în aplicare (articolul 49 și articolul 52c din Regulamentul din 2015). Jurisprudența Curții Supreme precizează că o simplă abatere de la normele de desemnare a unui judecător într-o cauză nu înseamnă că compunerea instanței nu este conformă cu legea (a se vedea rezoluția Curții Supreme din 16 februarie 2021, III CZP 9/20).
- 33 La baza acestei poziții a stat ipoteza potrivit căreia compunerea completului este stabilită prin lege, în timp ce dispozițiile Regulamentului din 2015 și ale Regulamentului din 2019 se referă doar la modul în care este stabilită compunerea completului de judecată prin desemnarea unui judecător prin intermediul sistemului informatic de repartizare aleatorie a cauzelor și a atribuțiilor jurisdicționale. Astfel, orice judecător al unei anumite instanțe este competent să soluționeze o cauză, indiferent de modul în care este desemnat să o judece. Prin urmare, în pofida neregularităților legate de stabilirea compunerii completului, instanța rămâne o instanță constituită prin lege, deoarece judecătorul este în continuare judecător, iar compunerea instanței este constituită din acel judecător. Repartizarea ședințelor judecătorilor care judecă în cauze civile în conformitate cu o listă alfabetică a judecătorilor este doar de natură organizatorică, iar o încălcare a unor norme care au doar caracter organizatoric și de instrucțiuni nu implică o compunere contrară legii (a se vedea rezoluția Curții Supreme din 16 februarie 2021, III CZP 9/20).
- 34 Potrivit instanței de apel, se poate considera că o simplă încălcare (accidentală, inconștientă, involuntară, din greșală) a dispozițiilor privind modalitatea aleatorie de desemnare a compunerii completului de judecată nu constituie o premisă pentru a se considera că această compunere a instanței contravine dispozițiilor legale (articolul 379 punctul 4 din Codul de procedură civilă) și, prin urmare, trebuie să se considere că instanța în compunerea astfel stabilită este o instanță constituită în prealabil prin lege (articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale). Situația este diferită în cazul în care compunerea completului de judecată care îl include pe judecătorul desemnat să judece cauza a fost stabilită cu încălcarea

flagrantă (calificată) a dispozițiilor legislației naționale privind repartizarea cauzelor, precum și compunerea și modificarea completelor de judecată.

- 35 Dispozițiile referitoare la compunerea completelor de judecată și la modul de stabilire a acestei compuneri au ca principal obiectiv asigurarea rolului lor de salvagardare a independenței justiției, evitându-se astfel influențarea de către puterea legislativă și cea executivă a desemnării unui anumit judecător pentru a judeca o cauză și înțelegerile dintre judecătorii unei instanțe cu privire la care dintre ei va judeca o anumită cauză. Deși statele membre sunt libere să decidă cum va fi construită compunerea completelor de judecată în conformitate cu legislația națională, totuși, în cazul în care o astfel de legislație este adoptată, independența instanței trebuie să fie garantată în mod suficient (a se vedea Concluziile prezentate de avocatul general E. Tanchev la 27 iunie 2019, C-585/18, C-624/18 și C-625/18, punctul 129). Aceste garanții – în opinia instanței de apel – nu se aplică doar puterii legislative și executive, ci și puterii judecătorești.
- 36 Potrivit instanței de apel **nu se poate prezuma în mod rezonabil că este garantată independența (independența și imparțialitatea) unei instanțe judecătorești, atunci când judecătorii instanței în cauză – cu intenția urmăririi intereselor proprii sau ale altora prin folosirea unor instituții de drept național contrar scopului lor – influențează compunerea completului de judecată desemnat în mod legal prin încălcarea calificată a dispozițiilor de drept național privind repartizarea cauzelor, precum și compunerea și modificarea completelor de judecată.**
- 37 Astfel, dreptul la un proces echitabil se bazează pe garanțiile care definesc accesul la o instanță constituită prin lege și cele referitoare la alcătuirea completului de judecată al acesteia, iar încălcările acestor garanții ar trebui să se producă în mod excepțional, chiar și în ceea ce privește actele neviciate. Prin urmare, trebuie să se considere că dreptul la o instanță independentă și imparțială, constituită prin lege se referă de asemenea la compunerea completului de judecată, în conformitate cu legislația națională, astfel încât să se asigure independența și stabilitatea acestuia. **Această condiție poate fi îndeplinită numai în cazul în care un judecător este desemnat în cadrul unui complet de judecată (cu un singur judecător sau cu mai mulți membri) în conformitate cu legile naționale, însă este permisă înlocuirea judecătorului în limitele unor astfel de dispoziții, deși acestea sunt dispoziții de organizare și punere în aplicare.**
- 38 Întrucât modalitatea de desemnare a unui judecător în completul de judecată și înlocuirea judecătorului în cadrul acelui complet de judecată sunt supuse unor norme specifice de drept național, **respectarea acestor norme este de o importanță fundamentală pentru a se stabili dacă o instanță, inclusiv compunerea completului desemnat al acesteia, reprezintă o instanță constituită prin lege.** Deși toți judecătorii unei instanțe au competențele corespunzătoare și sunt în mod egal abilitați să judece, cel mai important și având rol de garanție pentru părți este faptul că o cauză rămâne pe rolul judecătorului căruia i-a fost atribuită prin repartizare aleatorie, conform unei repartizări

prestabilite a sarcinilor printr-un instrument informatic bazat pe un generator de numere aleatorii. **Acest lucru este relevant în primul rând din punctul de vedere al garantării independenței instanței, inclusiv a independenței acesteia față de factorul administrativ, cum ar fi președintele sau vicepreședintele unei secții, și a imparțialității ei.** Prin urmare, în cazul în care încălcarea normelor în cauză este flagrantă, înseamnă că aceste garanții sunt serios diminuate. Astfel, judecarea unei cauze de către un judecător desemnat să o soluționeze cu încălcarea flagrantă a normelor de drept intern privind repartizarea cauzelor, precum și compunerea și modificarea completelor de judecată are un impact asupra încrederii cetățenilor și a societății în instanță ca organism independent și imparțial și asupra funcției de garanție pentru părți.

- 39 Instanța de apel constată că modificarea compunerii completului care a judecat în primă instanță în cauza XVI GC 932/18 – constând în soluționarea acesteia de către judecătoarea J.K. în locul judecătoarei E.T., care fusese desemnată aleatoriu în SLPS – s-a făcut cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor de drept intern referitoare la repartizarea cauzelor, precum și compunerea și modificarea completelor de judecată, și anume a articolului 47b alineatul 1 din Legea privind instanțele de drept comun coroborat cu articolul 52c alineatul 4 din Regulamentul din 2015.
- 40 În primul rând, concediul la cerere al judecătorului de caz în ziua în care este programată ședința nu constituie o imposibilitate de a judeca o cauză în compunerea actuală și nici un obstacol durabil în calea judecării cauzei în compunerea actuală (articolul 47b alineatul 1 din Legea privind instanțele de drept comun). Acesta poate constitui temeiul unor măsuri dispuse de completul de judecată desemnat în conformitate cu planificarea de permanență sau de înlocuiri, în cazul în care eficiența procedurilor o justifică, iar completul de judecată căruia i-a fost repartizată cauza nu este în măsură să le dispună (articolul 47b alineatul 1 din Legea privind instanțele de drept comun). În jurisprudența Curții Supreme se admite că nu constituie un motiv de derogare de la principiul imutabilității compunerii completului concediul de odihnă programat (rezoluția Curții Supreme din 16 februarie 2021, III CZP 9/20) și nici chiar transferul unui judecător, fără acordul acestuia, la o altă secție a instanței, ca urmare a unei modificări în repartizarea activităților (Decizia Curții Supreme din 28 februarie 2020, III CSK 225/19).
- 41 În cauza XVI GC 932/18, nu au existat situații de imposibilitate a judecării cauzei în compunerea actuală și nici obstacole durabile în calea judecării cauzei în compunerea actuală. Cauza XVI GC 932/18 a fost judecată la trei termene de ședință stabilite pentru judecarea ei. Chiar dacă s-ar considera că a existat un temei pentru ca, la 25 martie 2019, să intervină un complet de judecată desemnat, în conformitate cu planificarea de permanență, în persoana judecătoarei J.K., nu a existat niciun obstacol pentru ca la termenele ulterioare ale ședințelor stabilite pentru judecată instanța să judece în completul de judecată constituit în persoana judecătoarei E.T., dat fiind că absența acesteia fusese cauzată de un concediu la cerere.

- 42 În al doilea rând, potrivit instanței de apel, judecătoarea J.K. nu a depus o declarație scrisă cu privire la preluarea cauzei XVI GC 932/18 în vederea judecării în temeiul articolului 52c alineatul 4 din Regulamentul din 2015. În plus, declarația șefului secretariatului Secției a XVI-a comerciale a Tribunalului Regional din W., cuprinsă în nota de serviciu din 19 mai 2021, potrivit căreia decizia judecătoarei J.K. din 25 martie 2019 de preluare a cauzei XVI GC 932/18 spre judecare a fost atașată din greșeală la dosarul unei alte cauze, nu corespunde realității.
- 43 În al treilea rând, înlocuirea judecătorului de caz în cauza XVI GC 932/18 nu a fost întâmplătoare. Prin rezoluția din 7 februarie 2019, termenul de judecată stabilit pentru 11 martie 2019 a fost modificat pentru 25 martie 2019. La data rezoluției respective, conform normelor aplicabile, planificarea de permanență ar fi trebuit să fie deja întocmită (cel târziu până la 31 ianuarie 2019). Nu există nicio dovadă că planificarea a fost întocmită după pronunțarea deciziilor de modificare a termenelor de judecată în cauza XVI GC 932/18. Cu alte cuvinte, la data rezoluției din 7 februarie 2019, judecătoarea E.T., în calitate de vicepreședinte al Secției a XVI-a comerciale, avea cunoștință de faptul că judecătoarea J.K. urma să asigure permanența, conform planificării de permanență, la 25 martie 2019. Prin urmare, stabilirea termenului de judecată în cauza XVI GC 932/18 s-a făcut cu anularea termenului stabilit anterior, fără a se preciza motivul anulării (părțile nu solicitaseră modificarea termenului de judecată) și fără a se indica judecătorul de caz care urma să facă parte din completul de judecată la 25 martie 2019.
- 44 În al patrulea rând, înlocuirea judecătorului de caz în cauza XVI GC 932/18 a fost intenționată. Stabilirea termenului de către judecătoarea E.T. pentru data de 25 martie 2019, și anume în ziua în care judecătoarea J.K. asigura permanența, precum și faptul că aceasta și-a luat concediu la cerere, au avut drept scop să creeze aparența existenței condițiilor prealabile prevăzute la articolul 47b alineatul 1 din Legea privind instanțele de drept comun. Ca urmare a acestui procedeu, judecătoarea J.K., în calitate de judecător de permanență, a audiat toate cauzele programate pentru ședința din 25 martie 2019. În acest caz, instrumentul informatic ar trebui să atribuie înlocuitorului o cauză mai puțin în aceeași categorie. Pe de altă parte, în conformitate cu Regulamentul din 2015, președintele de secție ar trebui să dispună ca instrumentul informatic să atribuie încă o cauză, din aceeași categorie, în cazul în care cauza a fost soluționată de înlocuitor. În cauza XVI GC 932/18, nu au existat astfel de situații. De altfel, din SLPS se observă că nu a existat nicio înlocuire a judecătorului de caz. Până la pronunțarea hotărârii instanței de prim grad de jurisdicție, judecătoarea E.T. a figurat în SLPS ca judecător de caz în cauza XVI GC 932/18.
- 45 În al cincilea rând, înlocuirea judecătorului de caz în cauza XVI GC 932/18 a avut un scop precis. Pentru corpul magistraților, un astfel de comportament este clar. În situația de fapt descrisă, ca urmare a preluării spre judecare de către judecătoarea J.K. a cauzelor cu termen la 25 martie 2019 (inclusiv cauza XVI GC 932/18), s-a ajuns la o scădere efectivă a numărului de cauze aflate pe rolul judecătoarei E.T. Având în vedere că un angajat are dreptul de a beneficia de patru zile de concediu

la cerere într-un an calendaristic, iar un judecător al unei instanțe regionale judecă între cinci și opt cauze într-o singură zi de ședință, numărul cauzelor aflate pe rolul judecătoarei E.T. ar fi putut să scadă chiar și cu 20 până la 36 de cauze.

- 46 În al șaselea rând, având în vedere situația de fapt, nu este posibil să se stabilească criteriile pe baza cărora judecătoarea E.T. a ales cauza XVI GC 932/18 ca fiind cea pentru care să se acorde termen la 25 martie 2019 pentru a fi preluată spre judecare de către judecătoarea J.K.
- 47 În acest punct, instanța de apel atrage atenția asupra **riscurilor pe care le implică acceptarea unui astfel de comportament. Teoretic, nu se poate exclude posibilitatea ca, într-o cauză de mare interes public, judecătorii să se înțeleagă între ei pentru ca o cauză aflată pe rolul unui judecător să fie preluată de un alt judecător, pe baza faptului că aceasta va avea termen în ziua în care asigură permanența un anumit alt judecător, iar acesta din urmă va prelua spre judecare cauza ca urmare a faptului că judecătorul de caz desemnat aleatoriu în sistemul informatic de repartizare aleatorie a cauzelor și a atribuțiilor jurisdicționale, care funcționează pe baza unui generator de numere aleatorii, beneficiază de concediu la cerere în ziua respectivă.**
- 48 În al șaptelea rând, instanța de apel atrage atenția asupra demersurilor neobișnuite al autorităților administrative în legătură cu actele de procedură efectuate în procedura civilă de către judecătorul de caz în vederea stabilirii motivelor de modificare a completului de judecată în cauza XVI GC 932/18, cum ar fi: 1) transmiterea unor decizii ale Curții de Apel din W. de către președinta Secției a XVI-a comerciale a Tribunalului Regional din W. pentru ca acestea să fie luate la cunoștință de către președintele Curții de Apel, 2) luarea la cunoștință a conținutului deciziei din 11 mai 2021 de către vicepreședintele Curții de Apel din W. într-un mod neprevăzut de lege, 3) faptul că președinta Secției a XVI-a comerciale a Tribunalului Regional din W. nu a oferit explicații cu privire la motivele absenței nemotivate a judecătoarei E.T. și nu a întreprins aceste acțiuni decât după notificarea parchetului de către Curtea de Apel din W., 4) neexecutarea ordonanței Curții de Apel din W. din 28 septembrie 2021, 5) ingerința vicepreședintelui Curții de Apel din W. în desfășurarea procedurii probatorii prin aprecierea, în cadrul controlului administrativ, a ordonanței Curții de Apel din W. din 28 septembrie 2022 ca fiind în afara sferei de competență a instanței de judecată, ceea ce a constituit un motiv pentru refuzul președintelui Tribunalului Regional din W. de a executa această ordonanță, 6) anunțarea intervenției vicepreședintelui Curții de Apel din W., în cadrul unui control administrativ, în vederea verificării legalității repartizării cauzei judecătoarei J.K., numai după ce instanța de apel a informat cu privire la intenția sa de a sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu o trimitere preliminară.

Motivele pentru cea de a doua întrebare

- 49 În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, devine pertinent răspunsul la a doua întrebare.

- 50 Pentru a garanta că instanța de al doilea grad de jurisdicție este în măsură să asigure protecția juridică efectivă prevăzută la articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, prezervarea independenței acestei instanțe este primordială, astfel cum se confirmă la articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale, care menționează accesul la o instanță judecătorească „independentă” printre cerințele legate de dreptul fundamental la o cale de atac efectivă (Hotărârea CJUE din 18 mai 2021, Asociația „Forumul Judecătorilor din România” și alții, C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 și C-397/19, EU:C:2021:393, punctul 194).
- 51 Organizarea justiției în statele membre intră în competența acestora din urmă. Cu toate acestea, în exercitarea competenței menționate, statele membre sunt ținute să respecte obligațiile care decurg pentru ele din dreptul Uniunii. Situația poate fi aceasta în special în ceea ce privește normele naționale referitoare la controlul jurisdicțional al compunerii completului de judecată (a se vedea Hotărârea CJUE din 20 aprilie 2021, Repubblica, C-896/19, EU:C:2021:311, punctul 48).
- 52 În jurisprudența Curții Supreme s-a consacrat faptul că alcătuirea completului de judecată cu încălcarea dispozițiilor privind repartizarea cauzelor, precum și compunerea și modificarea completelor de judecată poate constitui un motiv pentru aplicarea sancțiunii prevăzute la articolul 379 punctul 4 din Codul de procedură civilă (a se vedea rezoluția Curții Supreme din 5 decembrie 2019, III UZP 10/19; rezoluția Curții Supreme din 16 februarie 2021, III CZP 9/20). Această sancțiune intră în sfera controlului jurisdicțional al instanței de al doilea grad de jurisdicție și este singurul răspuns adecvat pentru a asigura o protecție jurisdicțională efectivă.
- 53 Constatarea de către instanța de al doilea grad de jurisdicție a nulității procedurii desfășurate în primă instanță are ca efect anularea hotărârii atacate, anularea procedurii în partea afectată de nulitate și constatarea nulității actelor de procedură efectuate în fața acestei instanțe și – contrar opiniei parchetului – judecarea cauzei de către judecătorea E.T., în calitate de judecător de caz desemnat în mod aleatoriu în completul de judecată prin SLPS.
- 54 După intrarea în vigoare, la 14 februarie 2020, a Legii de modificare, Curtea Supremă a adoptat, la 16 februarie 2021, rezoluția III CZP 9/20, potrivit căreia încălcarea principiului imutabilității compunerii completului de judecată în apel, constând în desemnarea nejustificată a unui judecător înlocuitor care nu este judecătorul de caz, poate determina neconformitatea compunerii completului de judecată cu dispozițiile legii [articolul 379 punctul 4 din Codul de procedură civilă]. Din motivarea rezoluției reiese că Curtea Supremă s-a pronunțat pe baza situației juridice anterioare datei intrării în vigoare a articolului 55 alineatul 4 din Legea privind instanțele de drept comun, neluând în mod evident în considerare conținutul articolului 8 din Legea de modificare.
- 55 Instanța de apel precizează că asigurarea unei protecții jurisdicționale efective a părților în cazul în care compunerea completului de judecată este alcătuită cu

încălcarea dispozițiilor privind repartizarea cauzelor, precum și compunerea și modificarea completelor de judecată – în conformitate cu articolul 379 punctul 4 din Codul de procedură civilă – este imposibilă în situația juridică actuală, având în vedere conținutul articolului 55 alineatul 4 din Legea privind instanțele de drept comun coroborat cu articolul 8 din Legea de modificare.

- 56 În concluzie, trebuie precizat că instanța de apel a fost lipsită de posibilitatea de a aplica sancțiunea juridică efectivă prevăzută la articolul 379 punctul 4 din Codul de procedură civilă în cazul constatării faptului că compunerea completului de judecată a fost alcătuită cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor de drept național privind repartizarea cauzelor, precum și compunerea și modificarea completelor de judecată.
- 57 Având în vedere cele de mai sus, instanța de trimitere consideră că este oportună adresarea întrebărilor de drept expuse mai sus Curții de Justiție a Uniunii Europene. Instanța de trimitere propune să răspundă la întrebările adresate după cum urmează:
- 1) Articolul 2, articolul 6 alineatele (1) și (3) și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că nu este o instanță independentă, imparțială, constituită în prealabil prin lege și care asigură o protecție jurisdicțională efectivă în domeniile reglementate de dreptul Uniunii o instanță de prim grad de jurisdicție a unui stat membru al Uniunii Europene, în complet de judecător unic, al cărui membru a fost desemnat să examineze o cauză cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor de drept național privind repartizarea cauzelor, precum și compunerea și modificarea completelor de judecată.
 - 2) Articolul 2, articolul 6 alineatele (1) și (3) [și] articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării unor dispoziții de drept național precum articolul 55 alineatul 4 a doua teză din Legea din 27 iulie 2001 privind organizarea instanțelor de drept comun [...] coroborat cu articolul 8 din Legea din 20 decembrie 2019 de modificare a Legii privind organizarea instanțelor de drept comun, a Legii privind Curtea Supremă și a altor legi [...] în măsura în care acestea interzic instanței de al doilea grad de jurisdicție să constate, în temeiul articolului 379 punctul 4 din Legea din 17 noiembrie 1964 privind Codul de procedură civilă [...], într-o cauză aflată pe rolul acestei instanțe, nulitatea unei proceduri în fața unei instanțe naționale de prim grad de jurisdicție pentru motivul că instanța a fost compusă cu încălcarea dispozițiilor legii, că desemnarea judecătorilor s-a făcut în mod necorespunzător sau că la pronunțarea hotărârii a participat o persoană neabilitată sau incompetentă, ca sancțiune juridică menită să asigure o protecție jurisdicțională efectivă în cazul în care judecătorul care examinează cauza a fost desemnat cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor de

drept național privind repartizarea cauzelor, precum și compunerea și modificarea completelor de judecată.

DOCUMENT DE LUCRU